

Entre deux draps

Antoinette Deshoulières (1638 – 1694)

Tussen twee lakens

Tussen twee lakens van soepel satijn,
Steeds frisgewassen, dus proper en rein,
Ligt juffer Iris – sereen en devoot,
Haar oogjes helder, haar waardigheid groot –
Graag heel de ochtend tevreden te zijn.

Nu trek ik nooit voor de ander een lijn,
Maar al die ledigheid doet me wel pijn:
Zo lang alleen lig je enkel uit nood
Tussen twee lakens.

Zweef je door dromenland zalig en fijn,
Dan prikt de liefde al gauw door de schijn.
Ze doet je zuchten, kleurt wangetjes rood,
Legt in een oogwenk je zwakheden bloot.
Zie maar als meisjeshart zuiver te zijn
Tussen twee lakens.